

UMMÆLI

Sólveig Sørensen

Dansa dansa deiga

Konsertin í Norðurlandahúsinum í gjár var ein stór uppliving. Temað til hesa konsert var okkara siðbundni tónleikur. Hesum hava næmingarnir arbeitt við skúlaárið 2012-2013. Og má eg siga, at hesum komu tey væl frá. Fleiri av verkunum vóru umbiðin, og tískil frumframførslur til hesa konsert.

Har var hópinn av børnum, sum luttóku, bæði sum spældu uppá okkurt instrument og sum sungu í kór, børn og ung í øllum aldrum.

Tað er at gleðast um, at heili 605 næmingar fáa undirvísing í Tórshavnar musikksskúla. Á skúlanum

undirvísa umleið 40 lærarar.

Óført at Kommunuskúlin tók stig til eina tónleikabreyt heilt frá fyrsta flokki. Hetta er fjórða árið, at undirvíst verður í musikki, og umleið 20 næmingar eru í hvørjum árgangi. Hesi síggjast nú aftur. At hava musikk hvønn einasta dag hevur al stóran týdning fyri einstaka næmingin. Royndir vísa, at børn, sum hava fingið innlæring í musikki frá ungum árum, eru sera væl fyri bæði intellektuelt og sosialt.

Eg vaks upp í hálvtrýssunum, og við tað, at klaver var í húsinum, fór

eg at læra at spæla klaver hjá Turid Waagestein. Og so sang eg í kóri hjá Hans Jacob Højgaard. Tað bleiv mín musikalska uppaling. Hevði man sum genta hug til musikk, ella vóru eins foreldur áhuga í musikki, ja, so kundi man læra at spæla klaver og syngja í kóri. Tað kom ikki upp á tal at fara at spæla okkurt annað ljóðfari. Í Havnar Hornorkestri, GHM og Tórshavnar Musikksskúla vóru bara menn. Hetta er nú broytt til alla lukku.

Á konsertini hugleiddu Jóhannes Andreassen og Ólavur Jacobsen um okkara siðbundna mentunararv, og

var hetta eitt utmerkað innslag, har teir prátaðu um tónleikin, sum bleiv spældur og sungin her í Føroyum frá fornari tíð.

Stykkini, sum vóðru spæld, vóru øll komponerað av núlivandi, aktivum musikklærarum. Eg havi ringt við at nevna nakað einstakt fram um, tí at øll framførslan var ein so frálík heild. Eisini fekk áskoðarin nakað fyri eygað t.d. við gentunum, sum allar vóru í svørtum klæðum og føroyskari húgvu. Tær føroysku húgvurnar eru nú farnar at fækkast. Nýtt var at hava dansarar, sum dansa føroyskan dans á

palli saman við strúkarum. Hetta er óiva inspirerað av fløguni Faroe fiddlers, har Rune Tonsgaard Sørensen og Poul Bjergager Christensen spæla violin saman við føroyskum dansarum.

Tað, sum gjørdi einamest inntrykk hjá mær, var at síggja hesi smáu 7-8 ára gomlu børnini spæla uppá violin, og so eisini, at gentur nú spæla uppá alskins instrument.

Eina stóra tókk til lærarar, næmingar, foreldur og Norðurlandahúsið.

KJAK

Jákup Dam
býráðslimur

Útstyking í Kollafirði

Gongst eftir ætlan so verður ein hampiliga stór útstyking framd í Kollafirði um stutta tíð. Býráðið samtykti einmælt á fundi hósdagin 30. mai at keypa Hamrabøin (matr. 91a) at útstykkja til sethús. Bert ein partur av hesum øki liggur í sethúsaðki, og tí er eisini neyðugt fyrst við eini broyting av byggisamtyktini. Býarskipanardeildin hevur

gjørt eitt uppskot til broyting av byggisamtyktini og uppskot til útstyking av økinum til 23 grundstykkir.

Hamrabøurin liggur mitt í Kollafirði, og tí kann ikki sigast annað enn, at nýggja útstykingin liggur í sjálvum hjartanum í Kollafirði.

Eingin útstyking hevur verið í Kollafirði seinastu 20 árini, so hetta verður so-

statt eisini tann fyrsta útstykingin, sum verður framd síðani Kollafjørður og Havnin lögdu saman. Sum býráðspolitikkarar eiga vit at bera so í bandi, at grundstykkir altíð skulu verða tøk úti í øllum økjum í kommununi. Tað skal vera ein rættur hjá øllum borgarum í kommununi at kunna búseta seg eftir ynski.

Manglandi møguleiki at kunna búseta seg í Kollafirði hevur sjálvandi sett síni fingramerki. Hetta hevur sjálvandi havt sera óhepnar avleiðingar fyri bygdina og hevur serliga ávirkað tær ungu familjurnar, tí tað eru jú fyrst og fremst ung- ar familjur, ið seta búgv. Ungar familjur í Kollafirði – barnafamiljur – hava tí

verið noyddar at búsett seg aðrastaðni í Føroyum og enntá onkur uttanlands. Tá so er hevur sjálvsagt heldur eingin tilgongd verið av fólki aðrastaðni frá.

Hetta hevur havt við sær, at barnatalið er minkað, og tað er í sjálvum sær ein sera keðilig gongd, tí uttan børn er eingin framtíð.

Tað er mín vón, at nýggja

útstykingin fær vent keðiligu gongdini viðvíkjandi manglandi bústaðarøkjum og minkandi barnatali, og eg vil gera mítt til, at vit framhaldandi kunnu fáa til vega fleiri grundstykki, um tørvur verður á tí.